

[Udenrigsministeren]

tillidsskabende instrument. Men selv hvis man accepterer denne tankegang, må det være det naturlige udgangspunkt, at tilliden skal skabes dér, hvor tilliden mangler, og som jeg sagde til indledning, er det jo altså ikke i forhold til Norden, at man med rette kan hævde, der er mangel på tillid.

Regeringen vil af al magt søge at fremme indgåelsen af en global international aftale om forbud mod produktion, oplagring og anvendelse af kemiske våben, men regeringen ser ikke, hvorledes det foreliggende forslag reelt skulle kunne bidrage hertil.

Lasse Budtz (S):

Socialdemokratiet ser med megen sympati på det forslag, som er fremsat af SF og VS, og som jo er ganske overordentlig enkelt i sit udtryk og i det konkrete forslag.

Jeg må sige, at vi også har klar fornemmelse af, at regeringspartierne, næsten helt selvfølgelig, er meget modstandere af kemiske våben og deres anvendelse. Jeg tror ikke, der kan være noget menneske ved sine fulde fem, som kan se positivt på kemiske våben og deres anvendelse som sådan.

I socialdemokratiet har vi den opfattelse, at vi netop på de kemiske våbens område bør kunne blive enige om en fælles holdning, som vi måske på et senere tidspunkt, forhåbentlig ikke alt for fjernt, kan blive enige om formuleringer af i folketingets midlertidige sikkerhedspolitiske udvalg. Vi mener, at de kemiske våben repræsenterer et af de emner, hvor vi må kunne enes med regeringen.

Vi respekterer også regeringens holdning til Genèveprotokollen, og som bekendt er det nøjagtig den samme holdning, som socialdemokratiet altid har haft. Når vi så også minder om, at det meget klart i 3. maj-dagsordenen står, hvad der er folketingets holdning til spørgsmålet om kemiske våben, skulle problemet jo ikke være voldsomt stort, og slet ikke hvis vi overvejer, i hvilken grad vi vil kunne formulere os i fællesskab.

Der er oven i købet grund til at nære en vis optimisme på det område, fordi der ved FN's konference i Genève, den såkaldte CD-konference om nedrustning, har været en klar tilnærmelse mellem Sovjetunionen og USA på dette område. Men det er rigtigt, som ministeren netop har fremhævet, at det

meget store problem er kontrolproblemet, og kontrolproblemet er uløst endnu.

Alligevel er det efter socialdemokratiets mening rigtigt at tage spørgsmålet op også i det danske folketing nu, fordi der er sket en ny udvikling fremkaldt af en vedtagelse i den amerikanske kongres, hvor man i princippet har tilsluttet sig, at der startes en ny produktion af kemiske våben, men hvor man lader denne produktion være afhængig af, i hvor høj grad vesteuropæiske NATO-lande vil modtage dem til stationering.

For øjeblikket synes situationen at være den, at man nok kunne blive enige med de vesteuropæiske allierede inden for NATO om, at man ikke overflytter kemiske våben fra USA, ifald produktionen bliver taget op, undtagen i krigstid, men derom er der nu ikke definitiv klarhed endnu. Det interessante ved det er, at der er kommet en lang række tilkendegivelser fra europæiske NATO-lande om, at de under ingen omstændigheder bryder sig om at modtage kemiske våben, og da vi nu ved, at dette spørgsmål vil blive bragt frem på højt militært og politisk plan i NATO i løbet af meget kort tid, synes socialdemokratiet, det er rigtigt ved denne lejlighed at fremhæve, at der efter vor mening ikke kan være ringeste tvivl om, at regeringen i NATO og i NATOs forskellige organer selvfølgelig må tilkendegive, at i folketinget – og forhåbentlig er det også regeringens mening – kan man ikke acceptere en udvikling, som fremkalder en ny produktion af kemiske våben og disse våbens placering i Europa.

Vi mener helt givet, at regeringen bør indtage denne holdning, og vi føler os faktisk ganske sikre på, at denne holdning har et flertal bag sig i folketinget, men det kan vi jo undervejs kontrollere.

Vi er ikke så enige med ministeren, som vi er på andre punkter i denne forbindelse, når ministeren siger, at regionale ordninger ikke har den større betydning, og fordi svenskerne måtte have den samme opfattelse, bliver det jo ikke absolut rigtigere af den grund. F.eks. mener vi, at Norden som en atomvåbenfri zone er en glimrende regional ordning, som vi ønsker at fremme og agter at gøre meget for at fremme i den kommende tid, og det gælder naturligvis derfor også f.eks. Norden som en zone fri for kemiske våben.